Κλείσοφος Σημυβριανός.

„... γνώμη δε ω φιλόσοφοι, κἂν ερασθῶσι τοῖς γυναικῶν. Αθην. δρων
εν εννοίᾳ λάβοιτε ως αδύνατον εστι το ψυχειν κάιδεις .. ΙΣ'. 605. ε.
... παύονται οι ἐρώντες, ὡς φησι Κλέαρχος. ἦν γὰρ
περὶ τὴν Πειρήνην χαλκὴ βοῦς εστανέβη· και γε-
γραμμένη νυνι και περιεφερα και χηνι τη κεν νύκτη,
τη δε περιεφερα, τη δε χην προσκυθον και εστεφανώσαν·
φανέντων δε τῶν τοιούτων αδυνάτων παυεσθαι, καθάπερ.
Κλείσοφος ο Σημυβριανος. ἔτυχε γὰρ τὸν εν Σάμῳ Βα-
ρὺ αγάλματος ερασθεις καθέμειγεν αὐτὸν εν τῳ ναῳ,
ως υπισχόμενος· η ως ποιεῖ διά τε την γυ-
χρότητα και το ανθίνεον τοῦ χρώματος τὴν κατὰ τῆς.
[illegible] ποιήσας [illegible] και προσκυνήσας το σαρκίον εστη-
σιασεν. Τῆς πράξεως ταύτης μνημονεύει και Αγεσις.
ο ποιητης. Τῆς πράξεως ταύτης μνημονεύει και Αγεσις ο ποι-
ητης εν τῳ επιγραφομένῳ δράματι δραφη λέγων ωδε (II 312 K.)

γενέσθαι δ', ως λέγουσιν, κἂν Σάμῳ
τοιόνδ' ἕτερον. χιδίνης εστεφανωμένον κόρης
ἄνθρωπος εγκαθέμειγεν δ' αὐτὸν τῷ νεῳ.

και Φιλήμων το αυτο μνημονεύων φησιν (16. 521).

αλλ' εν Σάμῳ μεν το χιδίνος ζῷον ωδε
ἄνθρωπος πρόσθη τῷ· εἶθ' εἰς το νεων
καθέμιγδεν αὐτόν.

Κληπωμένος δ' εστιν ὅρον το ἄγαλμα, ὡς φησιν Αδόλιος ο Μιλη-
σιος εν τῳ περι Αγαλματοποιων. "

Κλεόβουλος ὁ Ἐνδυμιωνίδου.

Ὑμῖν δέ, ὦ κλεόβουλε, καὶ ἐρασθεῖσι τῆς μουσικῆς καὶ ἐν ἐννοίᾳ λάβετε, ὡς ἀδύνατόν ἐστιν τὸ τῆς τέχνης μάθετε σαφῶς οἱ ἐρῶντες, ὡς φησὶ Κλεάρχος. Ἤδη γὰρ περὶ τὴν Περσικὴν χάλκειν βοΐβοις κεκανέθη· ἡ γεγραμμένη μὲν ἡ πέμπτη καὶ ἡ πέμπτη καὶ ἡ ἕκτη· τὴν μὲν μίαν, τὴν δὲ πέμπτην, τὴν δὲ ἕκτην προσθεῖναι καὶ κατεσκεύασαν· φανεῖεν δὲ πᾶσαι τῶν ἀδυνάτων αὐτέχουσαν, καθάπερ Κλέαρχος ὁ Ἐνδυμιωνίδου. τοῦτο γὰρ τὸ ἐν Δελφοῖς θεωρεῖν ἐρασθεὶς καὶ [illegible] καὶ ὡς [illegible] ἀνθρώπου· καὶ ὡς ἀδυνάτῳ διὰ τὸν [illegible] καὶ τὸ ἀντίπνοον τὸ γίνος, ἐπιτιμᾶται τῆς εὐθυμίας αὐτῷ, καὶ προβαλόμενος τὸ σαρκῶν κυρεῖσθαι τῆς πράξεως ταύτης κυνηγετικῆς ἄρξις ὁ κοινὸς ἐν τῷ κόσμῳ βεῦνα πρὸς τὰ τῆς θήρας, λέγων ὅτι·

— Θεέντιας δ', ὦ λέγω, ἀν Δελφοῖς
τοῖσδ' ἔλεον· γυνὴ κατέλιπον κόρης
ἀνδρώσας, ἐρασθεὶς δ' ἑαυτὸν τῷ νεῷ
καὶ Κλείῳ τὸ αὐτὸ κυνηγέτιν φησιν·
ἀλλ' ἐν Δελφοῖς μὲν τὸ γυνὴ τοῦτ' ἐστὶ τῆς
ἀνδρώσας πράσσει τῆς· σὺ δ' ἐν τοῖς καὶ κατέλιπε-
σεν αὐτόν. — Κλεοπατρᾶς δ' ἐστὶν ἔρως τὸ

Athen. Δρῶν
ἐστοργαι
Βιβ. XIII
LXXXIV

Κηφισόφων

ἀγαγὼν, ὡς φησιν Ἀδάιος ὁ Μιλήσιος ἐν τῷ περὶ Ἀγαμεμνόνιον.

sur
Les commentaires Byzantins aux comedies de Menandre etc. vso M. H. Sa'da en Annuaire 38 spec. des. sur g. pp. Leipzig 1875 s. 196-7.

(2) Satyrus le péripatetien, Vie de Philippe; Lynée de Samos et Hégésandre de Delphes, (Ἀσωμ νοστὶ ὀνόματα, vso ὀνόματα ἀβ.

(3) Athénée VI p. 541 XIII p. 1348 ed. Cas. Dindorf.

« outre de Menandre et d'autres poètes très-connus, Bellus dit qû il a écrit aussi sur Crobalos et Césaphos . . . — . . . Le poëte Kyïsophos est sans doute Kyeisophos, ou le célèbre parasite de Philippe le Macédonien, sur lequel Athénée nous a conservé quelques détails, d'après trois auteurs perdus (2) ou encore le Kyeisophos de Sélymbrie, l'auteur des statues, mentionné par Alexis et Philémon.(3) De quel Kyïsophos veut parler Yeniès? d'après quelle autorité nous ne pouvons le dire; il s'agit probablement de l'Athénien, mentionné par Satyre, Lynée et Hégésandre; ou bien de Sélymbrien que nomment les deux comiques, qui existaient alors: On peut même conjecturer qû il donnait des renseignements sur l'un et sur l'autre. »

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ